

Stallets folk

*Ej upplysta gårdar ej hus och palats
kan bjuda Maria och Josef en plats.
Hos djuren i stallet de reder en säng
av gräset som vuxit på Betlehems äng.*

*Och hon födde sin förstfödde son och lina-
de honom och lade honom i en krubba, efter-
som de inte fick plats i härbärgen. Luk. 2:7*

Det fanns inte rum för dem. Så heter det om världens mest kända bostadslösa familj i den gamla bibelöversättningens kända ord. "Eftersom de inte fick plats" översätter Svenska Folkbibeln.

Maria och Josef hade kommit till sina släktingar och vänner, men ingen kunde – eller ville – ta emot dem. Texten är så kortfattad att man inte kan dra för långtgående slutsatser, men eftersom det utryckligen sägs kan man anta att Josef hade försökt finna en lösning, men att han till slut måste ge upp och acceptera att inte ens Marias långt framskridna graviditet var ett giltigt skäl. Om den de facto var ett hinder vet vi inte. Otänkbart är det inte, det kan ju bli besvärligt med förlossningar och barnskrik. Åtminstone kan man instämna i Eva Norberg Hagbergs fantastiska översättning av *Away in a manger* när hon konstaterar att "Maria var trött". Så måste det ha varit.

Det fanns inte rum för dem. Vilken än orsaken var, slutade det hela med att

Jesus föddes i ett stall. Stallet var kanske en grotta, där djur och redskap fick samsas om utrymmet. Egentligen står det ingenting om djuren i julevangeliet. Men det står om stallet. Det grekiska ordet för "krubba" kan också betyda "stall", och orden "eftersom de inte fick plats" visar att Maria och Josef fick finna en minst sagt extraordinär lösning.

Det fanns inte rum för dem. Julevangeliets tema fortsatte när Herodes började förfölja Jesus, innan han hade sagt ett enda ord, eller gjort någonting som skulle ha kunnat förklara det besinningslösa hat som mordandet de små pojkarna i Betlehem vittnar om. Inte rum för dem i härbärgen, husen, inte i Betlehem, inte i landet, den bostadslösa familjen blev också världens mest kända flyktingar. Flyktingar, som återinvandrade när Herodes hade dött.

Det fanns inte rum för dem. Det blev ett tema som (för)följde Jesus också under hans offentliga framträdanden. Jesu motståndare gillrade ständigt fallor för Jesus, och många gånger såg det ut som om de skulle lyckas. Men varje gång lyckades Jesus komma undan, tills Guds tid hade kommit och Jesus greps.

Det fanns inte rum för dem. Det gällde inte bara härbärgen, staden, landet, utan världen, livet. Man måste göra sig av med Jesus. Han måste dö. Och när man beslöt

att döda honom visste man inte att också detta skulle tjäna Guds syften!

Det fanns inte rum för dem – det är också bilden av kristenheten i en värld som har vänt Gud ryggen. Jesus sade ”i världen får ni lida, men var vid gott mod. Jag har övervunnit världen.” Allt tydligare ser vi den motsättning mellan den Helige Andes folk och tidsandan. Kristna värderingar, rätten att vara kristen och handla kristet beskärs allt mera. Man skall inte ta ställning. Man skall vara neutral, heter det. I själva verket är man ju inte det när man säger så. Ännu har vi definitivt inte sett slutet på detta.

Det fanns inte rum för dem. Orden har under det senaste året fått ny aktualitet för mig. Jag har sett hur vänner råkat illa ut, hur den ena efter den andra har förklarats vara *persona non grata* i en kyrka, som i tiden har kallat dem till prästämbetet. Och det gäller inte bara präster!

Nu skall man vara försiktig och inte som förriga gubben säga att ”Gud låter det regna både över onda och över oss”. Risken för att driva ut andra, eller att avskilja sig i orätt mening, finns för alla.

Det fanns inte rum för dem. Detta år och inför denna jul har jag blivit tröstad av tanken att det just var de om vilka det hette ”det

fanns inte rum för dem” som var föremål för allt gott. Herdarna besökte dem och de fick se Guds trofasthet. De fick se ”ordet som hade skett” som Lukas beskriver det. Bibelns löften hade uppfyllts. De vise männen från österns länder kom till dem. Gåvorna, guld, rökelse och myrra, bars till stallet, inte till palatsen. Stjärnan ledde de vise männen till stallet, och där stannade den, skriver Matteus.

De, som inte rymdes, fick allt. Varför? Därför att Hemligheten fanns mitt ibland dem. Tecknet, som profeten Jesaja hade profeterat om 700 år före Kristus, var inte krubban, utan Barnet, det nyfödda barnet som låg i krubban. Matteus betonar att ”stjärnan som de hade sett gå upp gick nu före dem, tills den stannade över den plats där barnet var.”

Slutsatsen, vilken blir då den?

Inte denna: vi hör Jesus till, andra inte! Över den attityden vilar Guds dom.

Slutsatsen blir: det folk som följer Jesus, har alltid en framtid, också när dörrar stängs, som för stallets folk den första julen.

Välsignade folk, *stallets folk*.

Henrik Perret

”Så annorlunda.” Så har man sagt om undervisningen i STI.

Vi försöker inte konkurrera med allt det fina som de teologiska fakulteterna kan ge studerandena. Vi prutar inte på de vetenskapliga kraven, vi vill flitigt studera och forska i texter, undersöka och finna svar. Vi söker inte konflikter i teologiska frågor.

Vår målsättning är en annan.

De bibliska författarna lär att de heliga skrifterna undervisar om Kristus. STI vill verka för en Kristus-centrerad teologi. Utan kyrkfolkets förböner och regelbundna stöd har vi inte möjlighet att tjäna vår kära kyrka.

Vill inte Du vara med och hjälpa oss i denna viktiga målsättning? Kanske en liten gåva varje månad? Eller en litet större? I jubelårets tecken. Tack för ditt värdefulla stöd.

Konto: Sampo 800011-564245